

Sygn. akt. Kop 99/12

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2012r.

Sąd Okręgowy w Warszawie VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR (del.) Janusz Zalewski

Protokolant: Dariusz Markowski

przy udziale Prokuratora: Jarosław Polanowski

po rozpoznaniu sprawy S. K.

skazanego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 24.11.2009r. sygn. akt. II K 112/09.p

na wniosek Ministra Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej,

w przedmiocie wydania postanowienia o dopuszczalności przekazania do wykonania Republiki Federalnej Niemiec reszty z kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art.610§2 kpk, 611§3kpk i 611e kpk

postanawia:

1. stwierdzić, że przekazanie do wykonania na terenie Republiki Federalnej Niemiec reszty kary 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec obywatela polskiego S. K., syna G. i I., ur. (...) w Z., prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 24.11.2009r. sygn. akt. II K 112/09 jest prawnie dopuszczalne;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. K., Kancelaria Adwokacka ul. (...), (...)-(...) W. kwotę 600 (sześćset) złotych plus VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu S. K. z urzędu.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie II Wydział Karny z dnia 24 listopada 2009 roku w sprawie o sygn. akt II K 112/09 S. K. został skazany za przestępstwa z art. 286§1 kk w zw. z art. 91§1 kk na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem orzeczonej kary na okres 5 (pięciu) lat próby oraz karę grzywny w liczbie 140 stawek dziennych w kwocie po 10 złotych każda. Wyrokiem tym zobowiązano S. K. do naprawienia wyrządzonej szkody poprzez uiszczenie kwoty 3608,18 złotych (trzy tysiące sześćset osiem złotych i osiemnaście groszy) w terminie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia oraz oddano go w okresie próby pod dozór kuratora. Wyrok uprawomocnił się 2 grudnia 2009r.

Z uwagi na fakt, iż S. K. nie wywiązał się z nałożonego na niego obowiązku naprawienia szkody oraz uchylał się od dozoru kuratora, postanowieniem z dnia 16 listopada 2010r. Sąd Rejonowy w Z.II Wydział Karny w sprawie o sygn. II Ko 1217/10 zarządził wobec skazanego wykonanie kary pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem z dnia 24 listopada 2009r. Ponadto postanowieniem z 18 stycznia 2011r. Sąd Rejonowy w Z.zaliczył S. K. na poczet zarządzonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności wynikający z tymczasowego aresztowania w okresie od 25 września 2009r. do 24 listopada 2009r.

Skazanemu pozostała do odbycia kara pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku, 3 miesięcy i 29 dni.

Postanowieniem z dnia 11 października 2011r. Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. VIII Kop 207/11 na podstawie art. 607a kpk wydał europejski nakaz aresztowania S. K..

Ustalono, iż S. K. przebywa na terenie Republiki Federalnej Niemiec i posiada oprócz obywatelstwa polskiego, obywatelstwo niemieckie.

Pismem z dnia 3 lutego 2012r. Prokuratura Generalna w Berlinie – Wydział ds. Ekstradycji/Przyjęć poinformował, iż widzi przeszkody w wydaniu zezwolenia na ekstradycję S. K., ponieważ ekstradycja niemieckiego obywatela w celu wykonania kary bez jego zgody w świetle § 80 ust.3 niemieckiej ustawy o międzynarodowej pomocy prawnej w sprawach karnych jest niedopuszczalna. Ponieważ nie uzyskano takiej zgody od ściganego, to istnieje tylko możliwość przekazania do wykonania kary pozbawienia wolności Republiki Federalnej Niemiec.

W dniu 02 kwietnia 2012r. Minister Sprawiedliwości na podstawie art. 610 § 2 kpk i 611 § 3 kpk i 611e kpk zwrócił się do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem o wydanie postanowienia w przedmiocie dopuszczalności przekazania do wykonania na terytorium Republiki Federalnej Niemiec reszty kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec S. K..

Z treści art. 611e k.p.k. wynika, iż jeżeli skazany prawomocnym wyrokiem albo wobec którego prawomocnie orzeczono środek, opuści terytorium państwa skazania, udając się na terytorium państwa, którego jest obywatelem, zanim odbędzie orzeczoną karę albo zanim zostanie wykonany orzeczonej wobec niego środek, przepisy niniejszego rozdziału, czyli 66, stosuje się odpowiednio. Przepisów art. 611b § 1 pkt 3 oraz § 2 pkt 2 k.p.k. nie stosuje się. Z literalnego brzmienia tego przepisu wynika, iż do jego zastosowania koniecznym jest ustalenie, czy dana osoba została skazana prawomocnym wyrokiem, czy opuściła terytorium państwa skazania i czy udała się na terytorium państwa, którego jest obywatelem, zanim odbędzie orzeczoną karę albo zostanie wykonany orzeczonej środek. W razie spełnienia przesłanek określonych w tym przepisie, możliwym będzie stwierdzenie prawnej dopuszczalności przekazania do wykonania kary na terytorium państwa wykonania.

W niniejszej sprawie zaistniały przesłanki z art. 611e k.p.k., które czynią prawnie dopuszczalnym przekazanie wykonania kary pozbawienia wolności w stosunku do S. K. w innym państwie. Wobec skazanego została orzeczona prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 24 listopada 2009 r. kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 5 tytułem próby. Natomiast prawomocnym postanowieniem z dnia 16 listopada 2010 r. Sąd Rejonowy w Z.zarządził wykonanie wobec S. K. warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności. Skazany opuścił terytorium państwa polskiego i udał się do Republiki Federalnej Niemiec, której jest obywatelem i tam obecnie zamieszkuje. W związku z tym trzeba uznać, że spełnione zostały wszystkie przesłanki do wydania orzeczenia stwierdzającego prawną dopuszczalność przekazania do wykonania kary w Republice Federalnej Niemiec, a orzeczonej w Polsce wobec skazanego S. K.

Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 30 lipca 2008r. sygn. II AKz 329/08 KZS 2008/9/83, Biul.SAKa 2008/3/22, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 sierpnia 2007 r., sygn. akt II AKz 548/07, OSA 2007/4/11) przepis art. 611e k.p.k. posługuje się pojęciem obywatelstwa jedynie w kontekście powiązania go z państwem, na którego terytorium aktualnie przebywa osoba skazana. Natomiast dla bytu przesłanek z tego przepisu bez znaczenia pozostają inne obywatelstwa, jeżeli takowe dana osoba posiada. Wprawdzie zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 1962 r. Nr 10, poz. 49) obywatel polski, w myśl prawa polskiego, nie może być równocześnie uznawany za obywatela innego państwa, to jednak brzmienie tego przepisu nie jest sprzeczne z treścią art. 611e k.p.k. Dla zaistnienia przesłanek określonych w tym przepisie koniecznym jest tylko ustalenie, czy dana osoba jest obywatelem państwa, w którym aktualnie przebywa. Z kolei obywatelstwo polskie skazanego nie jest w tym przypadku przesłanką do zastosowania przepisu art. 611b § 2 pkt 3 k.p.k., co wykluczałoby przekazanie orzeczenia do wykonania w państwie obcym z uwagi na okoliczność wymienioną w art. 604 § 1 pkt 1 k.p.k.

Skazany S. K. przebywa dobrowolnie na obszarze Niemiec i posiada obywatelstwo niemieckie, a ponadto nie wyraził zgody na ekstradycję do Polski w celu wykonania kary.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd uznał, iż nie zachodzą żadne przeszkody w przekazaniu do wykonania w Republice Federalnej Niemiec wobec skazanego S. K. reszty z kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonego wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 24 listopada 2009r. sygn. akt. II K 112/09.

Ponieważ obrońca nie otrzymał zwrotu kosztów obrony sprawowanej z urzędu, Sąd zasądził na jego rzecz stosowną kwotę za udział w posiedzeniu przed Sądem Okręgowym.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie